

[K. B. Andersen.]

det, oppositionspartierne nu mener forholdsvis let at kunne finde. Man nedsatte altså i den anledning fra regeringens side et spareudvalg, hvori også folketinget havde repræsentation. For det konservative folkeparti sad det daværende medlem lektor Karl Olsen, og for venstre sad først hr. Elgaard, der så blev afløst af hr. Jensen-Broby.

Dette udvalg, hvis betænkning jeg står med her — den blev afgivet i 1952 — holdt 113 møder. Resultatet af disse 113 møder, hvor man gennemgik et statsbudget, der på det tidspunkt var på 2,5 milliard kroner, var, at man fandt frem til besparelser på 12 mill. kr. — det vil altså sige $\frac{1}{2}$ pct.

Men så meddelte forskellige ministerier, at hvis det ikke sådan lige var besparelser inden for det pågældende år, men hvis man kunne få lov til at kigge lidt på det senere gennem nogle år, kunne det være, at man kunne finde lidt mere. I mellemtiden havde der for resten været regeringsskifte, og nu havde man fået en borgerlig regering med det ærede medlem hr. Erik Eriksen som chef, det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft som udenrigsminister og det ærede medlem hr. Poul Sørensen som arbejds- og socialminister, og denne regering ville spareudvalget derfor anmode om at finde frem til, hvor der nu kunne spares. Så gik samtlige ministerier i gang igen, og da man sådan kunne få lov til at strække det gennem nogle år og tage indtægtsforøgelse med som besparelser, fandt man frem til 28 mill. kr. Dermed var man dog nået op på 1 pct., og dermed var man for så vidt klar til at slutte.

Men så fik hr. Jensen-Broby en god idé. Jeg beder om tilladelse til at bringe nogle korte citater fra betænkningen, hvori det ærede medlem fik sin gode idé optaget som mindretalsudtalelse på følgende måde:

„Alle bevillinger på finanslov og tillægsbevillingslov, som ikke er fastlagt i særlig lov, og alle administrationsudgifter, som ikke er lovbundne, nedsættes med 10 pct.“

Nu havde hr. Jensen-Broby nok tænkt sig, at ideen var så god, at han skulle have den alene, men det syntes udvalget imidlertid ikke, og de sagde: vel, så tager vi en runde til, og så skriver vi til samtlige ministerier og siger: kan I klare den opgave? — og det er en opgave, der ligger snublende nær op ad den, oppositionen nu stiller, når den siger:

vi forstår, at der er visse lovbundne ting, vi ikke kan pille så meget ved, men resten må vi kunne kigge på, og det må vi kunne tage fat på.

Så kommer svarene fra samtlige ministerier. Jeg vil gerne have lov til at gengive nogle af dem — jeg lover den højtærede formand, at jeg skal gøre det i telegramstil.

Formanden: Jeg anmoder det ærede medlem om at tage hensyn til tidspunktet.

K. B. Andersen: Jeg beder kun om at få lov til at tale, ligesom andre ærede medlemmer har fået lov til det. Jeg skal som sagt gøre det ganske kort, i telegramstil.

Der kom altså svar fra samtlige ministre, og deri sagde først den højtærede statsminister, at med hensyn til spørgsmålet, om der kunne påregnes en reel besparelse på de øvrige konti, måtte han henvise til, at der netop var foretaget en grundig gennemgang, og den daværende statsminister, det nuværende ærede medlem hr. Erik Eriksen, mente ikke, der kunne foretages sådanne besparelser.

Videre sagde den højtærede udenrigsminister, at han beklagede, at han ikke kunne finde mulighed for besparelser inden for udenrigstjenesten.

Den højtærede socialminister svarede på samme måde, at han ikke så, at forslaget kunne imødekommes, og meddelte, at det ikke var muligt at få de ønskede besparelser.

Den højtærede trafikminister sagde, at hvis der skulle spares ved at udskyde visse ting, ville det kun blive endnu dyrere.

Den højtærede kirkeminister sagde, at der kunne i hvert fald ikke spares i hans ministerium.

Den højtærede undervisningsminister sagde, at det kunne dog ikke være meningen, at vi skulle spare på de kulturelle ting, der var så afgørende for hele landet.

Den højtærede forsvarsminister kunne ingen besparelser finde, og det sluttede med, at den højtærede finansminister sagde, at heller ikke han kunne finde besparelser, men at han var villig til at være opmærksom på de sparemuligheder, der var.

Det er det samme, som den nuværende højtærede finansminister har sagt, det samme, som den nuværende regering siger;